

Het verhaal van

Bager Ataie en Ruqia Amini

Februari 2023

“Ruqia komt tegenwoordig ook alléén sporten, iets dat in Afghanistan niet mag”

Ontzettend bedankt!

Het is nogal een verschil, Kunduz Afghanistan of Assen Oost in Nederland. De afgelopen maanden zijn Bager Ataie en Ruqia Amini vast gezicht bij Paramedics aan de Bremstraat in Assen. Via een project van de gemeente kwamen zij bij Paramedics terecht en voelen zich, ondanks de culturele verschillen, erg welkom en thuis: daarvoor ontzettend bedankt!

Tijd om deze bijzondere klanten eens wat beter te leren kennen. Gewapend met pen, papier, een handvol vragen én een heleboel vertalers (de kinderen) gingen we in gesprek. Het resulteerde in een interessant verhaal.

Vijf keer per week maar liefst maken Bager en zijn vrouw Ruqia de reis van Pittelo naar Assen Oost. In hun eigen wijk nemen ze de stadsbus naar het station en de laatste tien minuutjes lopen ze dan over de Vredeveldseweg naar het winkelcentrum van Assen Oost. Op zich best een onderneming want de reis duurt praktisch net zo lang als het uurtje sporten zelf.

Oorspronkelijk komen ze uit Kunduz, Afghanistan. Een stad in het noordoosten van dat land, niet ver van de grens met Tadzjikistan. Kunduz is voor Nederlanders een bekende naam. Onze militairen hielpen vanaf 2002 namelijk mee aan de veiligheid in Afghanistan vanuit Kunduz, maar verder een gebied waar de gemiddelde Nederlander niet snel iets te zoeken heeft. In de recente geschiedenis van het land is het eigenlijk nauwelijks rustig geweest. In September 2015 veroverde de Taliban de stad en dit bracht een grote stroom vluchtelingen met zich mee, zo ook de familie Ataie.

Dit ging nogal opmerkelijk vertelt vader Bager. Zoon Abdulwahab vluchtte zeven jaar geleden eerst alleen en regelde na aankomst in Nederland een verblijfsvergunning voor de rest van zijn gezin. Naast vader en moeder kwamen ook zijn twee broers en en zusje naar Nederland. Ze zijn als gezin vijf jaar geleden herenigd in Nederland. Ze kwamen uiteindelijk terecht in Assen.

Bager en Ruqia spreken Dari, een taal die sterk gelinkt is aan het Perzisch, een van de oudste talen in de wereld. Het wijkt flink af van het Nederlands. Daarom zijn de kinderen bij het gesprek aanwezig. Die spreken prima Nederlands en vertalen telkens geduldig de vragen aan de ouders en vice versa.

Zijn ouders zijn via het project van de gemeente Assen bij Paramedics terecht gekomen. Ze wilden al een tijdje sporten en dit was de laatste zet die nodig was. Ruqia heeft een duidelijk doel: ze wil haar rug sterker maken want daar heeft ze dikwijls last van. De instructeurs helpen haar hierbij zo goed mogelijk. Ze heeft een schema gekregen die de rugspieren en haar stabiliteit zo goed mogelijk verbeteren.

Uiteraard merkt de familie in Assen de culturele verschillen. In Afghanistan is het bijvoorbeeld gebruikelijk dat iedereen ten allen tijde en makkelijk bij elkaar naar binnen loopt maar in Nederland werkt men liever op afspraak. Ook is er in Afghanistan altijd eten op tafel, zelfs al hebben sommige mensen niet veel geld. Samen delen met elkaar is een belangrijk goed in de cultuur.

Aan de koffietafel bij Paramedics doen Bager en Ruqia hun best om een praatje te maken met andere sporters en het team van Paramedics. Door de taalbarrière is het soms moeilijk maar het helpt hen wel om de taal beter onder de knie te krijgen. Overigens leuk om te vermelden is dat Henk-Jan een paar woorden Perzisch spreekt dankzij zijn reizen de afgelopen jaren. Op zijn beurt leert hij weer veel bij van de familie Ataie.

Aan de eetgewoontes is gelukkig de afgelopen vijf jaar niet veel veranderd. Alles wat de familie hiervoor lekker vond om te eten kunnen ze hier ook vinden.

Bager heeft in zijn thuisland aan sport gedaan, hij heeft gevoetbald, gevolleybald en sport die het meest op “Jeux de Boules” lijkt gespeeld. In de hoofdsteden hebben ze wel sportcentra, in de kleinere dorpen/steden niet. Vrouwen mogen in Afghanistan niet alleen over straat, laat staan sporten. In Nederland is dat anders. Ruqia komt inmiddels alleen naar Paramedics.

Voor Paramedics is het leuk om de familie wekelijks te ontvangen en te zien dat ze steeds meer woorden Nederlands leren spreken. Het “Meedoen in Assen” project heeft er voor gezorgd dat we weer een hoop nieuwe mensen hebben leren kennen in Assen! We hopen Bager en Ruqia nog lang te mogen begeleiden bij Paramedics.